

Fáysta Írók, Riporterek Közös Alkotásai
2015. december

(Alapítva: 1986.)
XVIII. évfolyam 133. szám

Áldott,

békés

karácsonyi

ünnepeket

és örömeiben gazdag, boldog új évet!

Telve vagyunk szeretettel?

Milyen zsúfolt hónap a december! Folytak az ünnepi előkészületek, futás az ajándékok, a fenyőfa után, várakozás a dugókban, diópucolás, süti sütés, készül az ünnepi menü, nagytakarítás, ablakpucolás – sorolhatnám tovább. Közben még iskola: a diákok dolgozatokra készülnek, mi dolgozatokat javítunk, mert jön a félév is.

Szinte reménytelennek tűnik, hogy szenteste minden rendben legyen.

A rohanás mellé pedig közben odatehetnénk az advent időszakát, az ezt jelképező adventi koszorút és a koszorú négy gyertyáját. A négy gyertya összefoglalja ennek az egy hónapnak a lényegét: a három lila – a hitet, a reményt és a szeretetet jelképezi, a negyedik, a rózsaszín, az örömet, mely harmadikként kerül a sorba a koszorún. Pedig milyen jó lenne, ha nemcsak ennek az egy hónapnak jelentené a lényegét, hanem mind a tizenkettőnek!

Vajon tudunk-e minden nap, minden ember számára hitet, reményt, szeretetet, örömet sugározni?

Azt írja Wass Albert, hogy:

„Minden ember szépségtenger
s mint a tenger csillagszemmel
telve vagytok szeretettel...!”

Azaz az ember szeretetre született. De bizonyos helyzetekben mennyire nehéz szeretni, és mennyire nehéz elfogadni a szeretetet! Vajon a tanárok mennyire tudják szeretni diákjaikat, ha tanítványaik rossz fát tesznek a tűzre, nem csinálják meg a házi feladatukat? Vajon a diákok tudják-e szeretni tanáraikat, ha a dolgozatokon szereplő jegyek a legkevesebb tudást tükrözik? A családtagok, ha összezörrennek, vajon tudják-e egymást szeretni? Vagy meg se fordul a fejükben, hogy nem szeretik a másikat? Tényleg van bennünk annyi szeretet, hogy meg tudunk bocsátani az elkövetett hibákért? És van annyi, hogy másoknak is jusson belőle? Hiszen sokkal nagyobb öröm adni, mint kapni. Adni figyelmet, nagylelkűséget, időt és szeretetet. Egyik sem kerül semmibe, és mégis megfizethetetlen.

Azt hiszem, Pilinszky János szavai hűen tükrözik az emberi érzéseket:

„Az igazi szeretet – ahogy azt a középkori himnuszköltők elmondották – gyűjteménye minden földi erénynek: alázatos, türelmes, szelíd, áldozatos, hűséges és igazságos. De az igazi szeretet igazi próbája mégis, hogy nem fél a másik ember szeretetétől, hogy elegendő benne a szelídség, a türelem és az alázat ahhoz, hogy elfogadja azt.”

Kívánok minden fáystának nagyon boldog, meghitt karácsonyt, örömben, szeretetben, boldogságban és egészségben gazdag új évet!

2015 karácsonyán

Zántó Edina

Szalagavató

2015. 11. 27-én, pénteken volt a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakközépiskola 2012–2016. évfolyamának a szalagavatója a Kertészeti Egyetemen. Mivel érintett vagyok jómagam is, így próbálkozom egy végzős diák szemszögéből bemutatni a szalagavatót. Sokan mondják, minek egy ekkora felhajtás, meg felesleges, de szerintem igenis fontos, és akik egyszer megtapasztalják, azok soha

többé nem felejtik el ezt. Ha nem keringőznek, nem táncolnak, azok utána nagyon megbánják ezt, tapasztalatból mondom. Az én osztályomban is sokan megbánták, hogy nem keringőztek, de nem is húzom az időt, elkezdem a történetet. Nekünk 2 órára kellett mennünk, mert az ünnepség előtt még volt egy próba.

Ez minden döccenő nélkül lezajlott, de ahogy közeledett az idő, az osztályok egyre idegesebbek lettek, akik azelőtt lazán vették, most már komolyan izgultak. Az előadás első részében meghallgattuk a műsort, benne szép verseket, zongoramuzsikát, valamint Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő egyik kedvenc versét is az ő előadásában, aki önzetlenül megszervezte nekünk a szalagavatót, lassan évtizedek óta. De térjünk vissza az előadásra, ami az igazgatónő beszédével folytatódott, aki felhívta a figyelmet, hogy ez a félév döntőleg bír a következő 50 évre, hogyan is értette ezt az igazgatónő? Ha jól tanulsz, jó érettségid lesz, elmehetsz egyetemre, vagy elvégezheted a szakmát, amivel jól fizető állásod lesz, és jó életed lesz, szerintem erre gondolt. Ezután következett a Féner-díj átadása. Az első helyezett díját én kaptam, bevallom őszintén, ez nagyon meghatott, és elgondolkodtatott, hogy engem mennyire szeretnek itt, és

becsülik, amit teszek az osztálytársaimért, de erről majd a Féner-díj cikkben emlétek szót. Második fokozatot Nagy Attila kapta a 12.a-ból, valamint a 3. fokozatot Balázs Ákos és Tarnócai Tamás, szintén mindketten 12.a osztályos tanulók. A díjakat egyébként Pusztai Ferenc iskolán volt tanára és egykori diákja, valamint Dorozsmai Károly

igazgatóhelyettes adta át. Ezután következett a szalagtűzés. Némi szünet után a 4 osztály tánca jött (a közös keringőt követően minden osztály saját osztálytáncot is adott elő, majd legvégül ismét a keringőt láthattuk). Főként a keringő megható volt a közönség számára, az osztálytáncok pedig viccesek voltak. Ezzel véget ért a 2015. évi Fáy-szalagavató. Az ünnepség legvégén még felkérhettük a szülőket és a tanárokat táncolni, igaz, szomorúan tapasztaltam, hogy nem sokan éltek a

lehetőséggel. Köszönöm a Firkának, hogy megoszthattam véleményemet.

Viktor Patrik 12.b

Féner-díj

A Féner-díjat mindig a szalagavatón adják a legjobban tanuló diákoknak. Idén engem jutalmaztak a díj I. fokozatával. Nagy meglepetésemre, ugyanis egyáltalán nem számítottam rá, és szerintem nem teszek annyira sokat és rendkívülit a közösségért, csak amit helyesnek gondolok, és ami jó az osztálynak és az iskolának is. De nagyon örültem neki, hiszen ezzel igazából elismerték a munkámat. Kicsit büszke is vagyok magamra, hogy egy ilyen neves díjat kaptam. De mindez néhány ember nélkül nem sikerülhetett volna, úgy érzem. Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő bátorítása és segítsége nélkül szerintem sosem jutottam volna el idáig: az ő sokrétű tudása, amivel támogatott, a sok kiselőadás, amit az ő engedélyével megtarthattam, és a kedves szavai mind-mind segítettek abban, hogy megkaphassam ezt az elismerést. Aki még nagy hatással volt rám, az Géczy János tanár úr, akinek fiatalos gondolkodása sok mindenre és sok mindenkire felhívta figyelmemet, rengeteget köszönhetek neki. Sok mindenben felnyitotta a szemem. Osztályfőnököm, Tóth Károly tanár úr, aki mindig mögöttem állt és segített, valamint Hegedűs Andrea tanárnő, aki a jó fogalmazással és a helyes fellépéssel (hogyan viszonyuljak társaimhoz, tanárainhoz) kapcsolatosan segített. Természetesen meg kell említenem iskolánk igazgatónőjét, dr. Zántó Edinát is, akihez mindig bölcs tanácsokért fordulhattam.

Persze itt most mindenkit megemlíthetnék még, mert aki eddig engem tanított, szinte mindenkitől tanultam valamit. Köszönöm az iskolának, hogy idejárhatok, és hogy ilyen szép 4 évet kaptam tőlük, és a tanári karnak, valamint az iskola összes dolgozójának hálás vagyok, hogy általuk ilyen jó közösségbe kerültem.

Viktor Patrik 12.b

Szalagavató 2015. – egy 10. osztályos tollából

Nagyon nagy megtiszteltetésnek tartottam azt, hogy Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő felkért engem arra, hogy szerepeljek a szalagavató műsorban.

A szalagavató előtti napokban hosszú órákon keresztül gyakoroltam az előadásra a szöveget és a zongoradarabjaimat.

Az ünnepség napján az iskolába menet is a szöveget gyakoroltam. Mikor megérkeztem a szalagavató helyszínére, már nagyban folytak az előkészületek.

Én mindig szívesen szerepelek, mutatom meg tehetségem másoknak. A szalagavató erre egy jó lehetőséget ad.

Társaimmal, Szeles Lászlóval és Barócsy Péterrel boldogan vezettük a műsort.

Idén bátrabban vágunk neki a

szereplésnek.

Nagy Attila 12.a osztályos tanuló búcsúbeszéde nemcsak a végzősöket, hanem a többi résztvevőt is meghatotta.

A keringők egyszerűen csodálatosak, az osztálytáncok jól kitalált, bravúros előadások voltak.

A tanári kórus ebben az évben is, mint mindig, megszólaltatta csilingelő hangját. A dalátiratuk fenomenális volt, köszönhető Tóth Károly tanár úrnak.

A szalagavató a végzős évfolyamba jutottak előzetes elbúcsúzását jelenti számomra. Jövőre is ott leszek, és a műsort továbbra is szívesen fogom vezetni.

Szabó Péter 10.a

Olaszországban kirándult a tantestület kis része

Október 23-án hosszú útra indultunk: nyolc nap alatt jártuk be a Budapest – Firenze – Orvieto – Róma – Nápoly – Sorrento – Capri – Vinci – Budapest útvonalat.

Első napunk a távolság miatt szinte csak utazással telt. Egészen Sesto Fiorentinoig,

azaz Firenze külvárosáig mentünk le, de még vállalkoztunk egy helyi járatos busztúrára is be, Firenzébe – megérte. Szinte besötétedett, mire beértünk, így a fényárban úszó városban gyönyörködhattünk: a kivilágított dóm fehér, zöld és rózsaszín márványban pompázva, mellette a keresztelő kápolna a paradicsom kapujával (Michelangelo adta a nevet neki, mert méltónak tartotta rá), a városháza, az Uffizi-

palota, Michelangelo Dávid szobra (csak másolat), az Arno folyó a Ponte Vecchioval (olyan híd, melyen ötvösök műhelyei vannak), a Medici-kápolna.

Másnap egy különleges helyre épült város volt első úti célunk – Orvieto. Miért különleges? Mert egy vulkán alkotta, függőleges falú hegy tetején áll kiemelkedve környezetéből. Először a város 1500 körül épült kútjába mentünk le, kb. 60 méter mélyre – a lépcsőket nem számoltuk ☺ –, melynek alján ma is tiszta víz van. Emellett különlegessége, hogy két

spirált fontak össze lépcsőnek – az egyiket le, a másikat fel lehet jönni. Utána a gótikus katedrális következett, mely szépségével lenyűgöző. Ezután Civita di Bagnoregioba mentünk, de csak messziről csodálhattuk meg a különleges helyen épült, középkori várost, hova nem visz autót, csak gyalogosan lehet egy hosszú hídon megközelíteni. Késő délutáni programunk pedig már a római Colosseum volt. Az épületet végigjárva azon gondolkodik az ember, hogy mire voltak képesek majdnem 2000 évvel ezelőtt az építők. Szinte hihetetlen!

Harmadik napunk hatalmas római séta volt. A San Pietro in Vincoli templommal kezdtünk, ahol Michelangelo monumentális, kb. 2,5 méteres, ülő Mózes szobra található. Az alkotás különlegessége, hogy Mózes fején két szarv van – ennek oka a

Biblia latin fordításának pontatlansága (fény sugar helyett szarvnak fordították a szót). A templomból átsétáltunk a Forum Romanumra, ahol megnézhattuk többek között a Vesta szüzek templomának maradványait, a szenátus épületét, Caesar legyilkolásának helyét, Septimius Severus császár (193-211) diadalívét. Utunkat folytatva II. Viktor Emánuel (Olaszország egyesítője, 1861–1878 között királya) emlékművéhez érkeztünk. A csupa márvány, robosztus együttes megosztja a rómaiakat – van, aki kedveli, van, aki csak habos tortának hívja. Traianus császár oszlopa után (mely belül üreges) a Trevi-kutat nézhattuk meg, de sajnos éppen restaurálták, így teljes pompájában nem volt látható a barokk kút. Tovább sétálva a spanyol lépcsőhöz jutottunk, mely nevét az ott lévő spanyol követségről kapta

(a terület is spanyol volt), valamint megnézhattuk Bernini szökőkútját a lépcső előtt. Ezután a Pantheonhoz sétáltunk, mely eredetileg a római isteneknek készült, és csak a VII. században lett keresztény templom. Az épület érdekessége, hogy a mai napig itt található a világ legnagyobb vasalatlan kupolája (43 méter átmérőjű gömb félre el az épületben). Mára temetkezési hely is lett (pl. Raffaello, II. Viktor Emánuel). Az utolsó programunk erre a napra a Piazza Navona volt, ahol a négy folyó szökőkútját (Nílus, Gangesz, Duna, Rio de la Plata) és Szent Ágnes templomát nézhattuk meg.

Negyedik napunk délelőttje a Vatikán múzeumának és a Sixtus-kápolnának a megtekintésével telt. Hogy mit láthattunk? Hatalmas Constantinus-fejet, Canova szobrokat, a Laokoon szoborcsoportot, falra festett óriási térképeket, faliszőnyegeket, gyönyörű mozaikokat, Raffaello több festményét (pl. az Athéni iskolát), Michelangelo festette Sixtus-kápolnát (bibliai jelenetek sokaságát

ábrázolta Ádám teremtésétől Jézus megkísértéséig; a mennyezetfreskó a világ legnagyobb egybefüggő freskója – 540 m²). A Szent Péter-bazilika a világ legnagyobb keresztény temploma. Itt látható többek között Michelangelo Pietája, II. János Pál pápa szobra, a templom közepén pedig egy hatalmas baldachin (62 tonna fémből készült), mely Bernini munkája. A bazilika közepén jelölik a világ 15 legnagyobb bazilikájának méretét – az esztergomi bazilika is szerepel rajta. A Szent Péter téren végigsétálva láthattuk az Egyiptomból hozott vörös márvány obeliszket

is. Az utolsó római látnivaló számunkra a Szent Pál-székesegyház volt – a hagyomány szerint ennek helyén temették el Szent Pált. Az estét pedig már Nápolyban töltöttük.

Ötödik napunk Nápoly bebarangolása volt – legalábbis a belvárosé. A Szűz Máriáról elnevezett egyik templomban megtekinthettük (messziről) Szent Gennaro

vérereklyéjét, mely bizonyos időben megfolyósodik, illetve megnézhattuk Nagy Lajos király öccsének, Andrásnak a sírhelyét, akit nápolyi felesége, Johanna öletett meg. Ezután a bazar következett igen szűk sikátorokon keresztül. Majd lesétáltunk az új várig, bementünk az Umbertonak nevezett passzázsba, ahol üzletek, kávéházak találhatóak. A királyi palotát éppen tatarozták, így nem láthattuk. Elsétáltunk a

tengerpartig, ahonnan szép kilátás nyílt a Vezúvra. Egy kis buszos városnézésen

láthattuk a tojásvárat (egy monda az alapja a névadásnak), illetve a kikötőben álló óriási hajókat. Nápoly után az ókor egyik leghíresebb városa, Pompeii következett. A 79-ben kitörő Vezúv miatt megsemmisült várost feltárták, és látogathatóvá tették. Igen érdekes dolgokat lehetett felfedezni: ólomból készült vízvezeték, szekerek kerekei által kivájt kövezett úttestet, korabeli „zebrát”, melegítő konyhát, férfi és női fürdőket stb.

Hatodik napunkon Sorrentoból áthajóztunk Capri szigetére. A sziget körbehajózása (Kék-, Zöld-, Fehér-, Korall-barlang, Faraglioni sziklák, Sophia Loren, Armani villája) után kisbusszal közlekedtünk a szigeten. Megnéztük Capri és Anacapri városát. Caprin még az 1956-os forradalmunk mártírjairól is neveztek el egy teret. Anacapri Szent Mihály templomának különleges padlóját is körbejárhattuk – a bibliai

paradicsomot festették rá majolika járólapokra a XVIII. században. Természetesen rálépni nem volt szabad, csak egy keskeny pallón lehetett közlekedni.

Hetedik napunkon elindultunk hazafelé. A hosszú út végén Leonardo szülőhelyén, Vinciben szálltunk meg (nem messze Firenzétől). Megnéztük a polihisztor szülőházát, ahova csodálatos út vezetett az olajfák között. A kisváros múzeumában pedig megismerkedhettünk Leonardo találmányainak egy részével – persze makettek formájában.

Utolsó napunkon csak az isonzói csata emlékművénél álltunk meg.

Élményekkel gazdagodva, kicsit elfáradva érkeztünk haza.

Az út megszervezéséért, lebonyolításáért köszönet illeti a Boci Travelt.

Kiruccanás Olaszországba

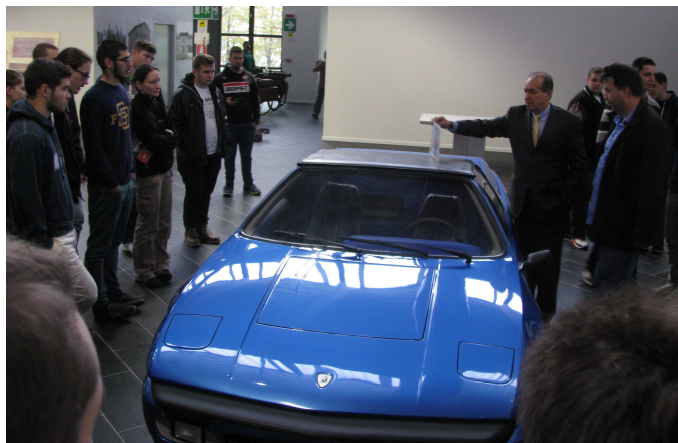

November 19-én az iskola egy kisebb csoportja (kb. 40 fő) ellátogatott a pizza, a pasta és nem utolsósorban Enzo Ferrari hazájába.

Csütörtökön, 19:00 órai indulással – a Boci Travel jóvoltából – megkezdtük utunkat. Az odafele út nem volt zökkenőmentes, hiszen a buszon kellett éjszakáznunk. Reggeli órákban érkeztünk meg Maranelloba, ahol aznap 2 Ferrari múzeum várta, hogy meglátogassuk. Az első, az úgy

nevezett „Official” Ferrari múzeum, ahol rengeteg autó, köztük prototípusok, utcai, illetve versenyautók készítettek ámuldozásra minket. A következő programban Enzo Ferrari egykori otthonát és egy kisebb autógyűjteményt láthattunk. Később elfoglaltuk a szállásunkat, majd egy kiterőt tettünk Modena szívében, mely kivilágítva gyönyörű.

Megvacsoráztunk, majd nyugovóra tértünk. Másnap, reggeli után a Lamborghini múzeum felé vettük az irányt. Kis utazás után megérkeztünk Bolognaba, de sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, hisz esett. ☹ Mondjuk ez nem volt probléma, mert a kiállítás fedett volt. ☺ Itt már nem csak autókat láttunk, hanem helikoptert, golf autót, traktort (hiszen Ferruccio Lamborghini traktorgyártással kezdte), illetve hajót

is. A múzeumlátogatás különlegessége, hogy idegenvezetőnk Lamborghini unokaöccse volt. A hazafele úton betértünk Triesztbe. Sajnos az idő kiszúrt velünk, hogy még a buszból sem szálltunk ki. Szombaton este 11 óra körül értünk vissza az iskolához épen és egészségesen.

Ezúton szeretném megköszönni Zántó Edina igazgató asszonynak, hogy megszervezte ezt a kirándulást.

Sinkovics Bence 15.b

33. vízitúra

2015. június 26. – július 9.

Felsőberecki – Sárospatak – Tokaj – Tiszafüred – Abádszalók – Szolnok

Ez a túra valószínűleg a pihenőnapokról és a forráságról lesz emlékezetes, és persze arról, hogy több mint 20 év kihagyás után újra a Bodrogon eveztek a fások.

Egy vízitúra végén mindig szóba szokott jönni, hogy vajon merre lesz a következő túra. Az elmúlt években ilyenkor felmerült a Bodrog, hiszen már nagyon régen nem voltunk erre túrázni. Magyarázat erre, hogy általában az első hetet szoktuk egy kisebb folyón tölteni – a Bodrog (magyarországi szakasza) pedig ehhez túl rövid. Ám egyéb személyes indokok miatt idén mégis újra a Zemplén keleti oldalára mentünk vízitúrázni.

Az első napi táv viszonylag rövid volt, hiszen mire megtaláltuk a megfelelő táborhelyet Sárospatakon, addigra meg is érkezett a csapat. A táborhely megkeresése azért volt problémás, mert a város körül nem találtunk jó helyet, a városban pedig állítólag tilos sátorozni. Mindenesetre felkerestük a rendőrséget, és az ő szóbeli engedélyükkel a várral

átellenben a fák között sátoroztunk. Másnap természetesen a várat látogattuk meg. Sajnos a kollégiumot megnézni már nem maradt „erőnk”, pedig szépen felújították.

A hétfő szép napsütéssel indult, ám csakhamar beborult, és egy erős esőzés következett. Szerencsénkre Kvaszinger László már várt ránk Olaszliszván – a kertjében ebéd közben, száraz helyen megmelegedtünk. Szegiben a vízi turisztikai telepen sátoroztunk. Egyébként az egész Bodrog mentén épültek a kikötők, stégek, ahol a vízitúrák megállhatnak – úgy tűnik, a Bodrog mente komolyan számol a vízi turizmussal.

Tokaj után a Tisza nehezebben hajózható szakasza következik. Ennek oka, hogy a két duzzasztómű, a tiszalöki, majd a kiskörei duzzasztása miatt nagyon kevés a

fürdésre alkalmas partszakasz. A nagy hőségben pedig jól esett volna a gyakoribb hűtés. Ezen a szakaszon történt meg velünk először, hogy vízirendőri ellenőrzést kaptunk. A hajók kötelező felszerelését vizsgálták (ami bevallva hiányosan volt meg), és az ittas kormányosokat keresték. Egyikünket meg is büntették – úgy tűnt sajnos, hogy ez volt a cél. Kár, mert a vízirendőrökkel eddig csak jó tapasztalataink

voltak.

Már előre bejelentkeztünk a tiszalöki erőműbe, így a zsilipelés után körbevezettek minket. Az idegenvezetés alapos volt, sok mindent megtudhattunk. Aznap a táborhely Taktakenézen volt, ahol ennek a Tisza-szakasznak talán egyetlen kemény partszakaszát találtuk (máshol jellemzőbb volt a lábszárközépig érő iszap). Végre tiszta lábbal értünk partot. Két nehéz és meleg nap után értünk Tiszafüredre, ahol az újoncok szokásos avatását ünnepeltük.

A második hétfőn Abádszalóig eveztünk. És bár írásos engedélyünk volt a táborozásra, a helyi gátör

túlbuzgóságából kifolyólag a vacsorát máshol kellett elkészíteni, ami miatt sajnos jelentősen csúszott. Másnap örülhettünk a hőségnek az abádszalóki strandon.

Az utolsó előtti evezős napon Nagykőrűig jöttünk. Délutánra elért minket az a nagy vihar, amely Budapesten is komoly károkat okozott. Annak ellenére, hogy vártuk az érkezését, nagyon hirtelen tört ránk, és az egyik hajót rögtön be is fordította. Szerencsére a fiúk nem estek pánikba, és a kenukat kettesével összefogva lassan haladtunk tovább. Nem mertünk a parton kiállni, mert a fák erősen hajlongtak és recsegték. A vihar nagyja kb. 20 perc múlva elvonult, a táborhelyre érve már csak esett.

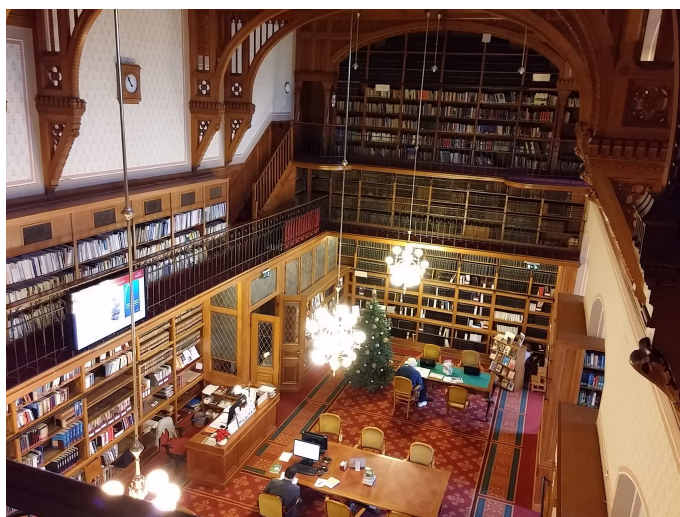
Parlamenti különóra

Múlt hétfőn (2015. december 07.) osztályommal a Parlamentbe látogattunk, ahol idegenvezető kísért körbe minket. Reggel fél 10-kor gyülekeztünk a Kossuth téren, ahol végig tudtuk nézni a zászlóőrök őrjáratát. A Parlamentbe egy fémdetektoron keresztül mehettünk be, és itt várt minket az idegenvezetőnk. Gyors bemutatkozás után a felsőházi ülésterembe mentünk, ahol ismertették a programot, és

lethettük a cuccainkat. Ezután elindultunk körbenézni a házat. Először a társalgóban

álltunk meg, majd a kupolacsarnokban a szent koronát és a koronázási ékszereket tekintettük meg, ahol a koronaőrök szintén bemutattak nekünk egy őrjáratot. Ezt követően a sóhajók hídjáról letekinthettünk a könyvtárba. Igaz, nem a könyvtárban, de játszottunk egy könyvtári ismeretekkel kapcsolatos játékot. Egy kérdéssort kellett kitöltenünk könyvek és fénymásolt levelek, jegyzékek segítségével. Ezután visszamentünk a

felsőházi ülésterembe, ahol dr. Hiller István

előadását hallgathattuk végig a parlament munkájáról és a politikai életről. Két országgyűlési játékot játszottunk, az 1. csak osztályon belüli volt, a 2. más iskolák csapataival össze lett vonva. Ezen kívül szerencsénk volt egy fél óra benézni a rendes országgyűlésre. Hazafelé indulva a kijárat előtt a fölépcsőházban a parlamenti őrseg tartott nekünk még egy alapképzésről szóló bemutatót, ami

nagyon tetszett az osztálynak. Ekkor ért véget a program, mindenkinek tetszett, sokan visszamentek volna még. (Kifelé menet az első játék győztese egy 20 szeletes gyümölcsstortát kapott ajándékba.)

Pál Krisztián 10.e

Ezen a napon az Újbudai Széchenyi István Gimnáziumot, a Boronkay György Műszaki Szakközépiskolát és Gimnáziumot és a Fáy András Közlekedésgépészeti, Műszaki Szakközépiskolát fogadták szeretettel a Parlamentben.

A szerk.

Országos Haditorna Verseny 2015–2016

A tavalyi évhez hasonlóan október 20-án a Magyar Honvédség Altiszti Akadémiánál Országos Haditorna Versenyen vettünk részt Szentendrén. Erre a versenyre iskolánként 4 fős csapatok nevezhettek be 1 fő kísérelővel. Összesen 22 csapat vett részt ebben a tanévben. Sajnos az időjárás nem kedvezett, szakadó

esőben indultunk, reménykedve abban, hogy fedett helyiségben szervezik a versenyt, ám amikor megérkeztünk, kiderült, hogy egy szabadtéri hatalmas sportpályán különböző sátorokban összesen 6 versenyszámot kell megoldanunk. Ennek ellenére a

feladatok játékos jellegűek voltak, és a verseny végére az idő is megjavult. Az egyes feladatokról, a végrehajtás szabályairól és az értékelés módjáról minden csapat a verseny előtt írásban tájékoztatót kapott, amit előtte tanulmányozhattunk. Az első feladatunk a tájfutás volt, ahol a lehető legrövidebb időn belül kellett

teljesíteni a kijelölt mátrix pályát. Itt nagyon jó eredményt értünk el, nem úgy, mint az ezt követő katonai tereptan tesztlap kitöltésénél. Szerencsére azonban ezzel nem veszítettünk sok pontot. Következett a kézigránát célba dobása, ahol a csapat minden tagjának egyenként kellett végig haladnia a kijelölt pályán, és a kijelölt helyről kézigránát dobni a kijelölt célra fekve, térdelve és állva. A célt el nem talált versenyzőnek büntető kört kellett futnia. Itt sem volt rossz a teljesítményünk. Ezt követte a céllövészet, ahol sokan egyet sem találtak el, nekünk viszont sikerült négyszer is eltalálnunk a bukócélokat. Ötödik helyszín a honvédelmi „totó” volt. Sajnos itt nem remekeltünk. Némi várakozás után a legutolsó feladat a fegyveres

váltófutás volt, a távot 4 x 400 méteres salakos pályán kellett megtennünk, váltóbotunk egy gyakorló gépkarabély volt. Itt közepesen teljesítettünk, egy kicsit elfáradtunk ehhez az utolsó gyakorlathoz. Amikor végeztünk egy-egy feladattal, akár egy vadászgép-szimulátort is kipróbálhattunk. Ebéd után következett a várva várt eredményhirdetés. Dobogósok ugyan nem lettünk, de így is jó helyezést értünk el, melyet egy oklevéllel jutalmaztak. Ezenkívül ajándékba kaptunk egy pólót és egy tornazsákot is. Ezen a napon sok tapasztalatot szereztünk, úgy érezzük, ha háborús helyzetbe kerülnénk, a honvédelmi napon tapasztaltak a javunkra válhatnának.

Dóczy Imre, Fejes Kristóf, Lóczy Gergő, Tóth Gábor 11.a

József Attila-megemlékezés

2015. 12. 03-án, csütörtökön József Attila halálának 78. évfordulójára a IX. kerületi önkormányzat ünnepélyes megemlékezést rendezett a Gát utcában, ott, ahol József Attila szülőháza található. Az épület felújították pár éve, úgyhogy teljesen átalakult a ház. Iskolánkat 4-en képviseltük: Csókásné Gémesi Ildikó és Uhlár Karola tanárnők, valamint Földvári Balázs és jómagam. Erről az egész

megemlékezésről nem volt tudomásom, ameddig Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő fel nem hívta rá a figyelmemet. 17:00 kezdődött a megemlékezés, előtte megcsodáltuk az emlékmúzeumot. Csókásné Gémesi Ildikó tanárnő néhány érdekesség elmesélésével színezte a tárlatot, melyet röpke 15 perc alatt

megnéztünk. Utána egyből következett a megemlékezés, amiben néhány József

Attila-verset is végighallgathattunk. Majd a jegyző beszéde következett. Mesélt József Attila nehéz sorsáról, és párhuzamokat vont a mindennapjainkkal, ezzel hosszasan elgondolkoztatta az embereket: tán mégsem kellene ennyire furcsán nézni a művészekre, és megvetni őket. A megemlékezés zárásaként József Attila egyik szomorú szerelmes versét szavalták el. Ezzel véget ért a megemlékezés. Szerintem nagyon sajnálhatja mindenki, aki lemaradt a megemlékezésről. Remélem, jövőre többen eljönnek. Köszönöm a Firka szerkesztőségének, hogy megírhattam cikkemet.

Viktor Patrik 12.b

Kedves Fáysták!

Amikor megkért az igazgató, hogy írjak néhány sort a tanítási gyakorlatról, nagy örömmel egyeztem bele.

Visszatekintve az elmúlt néhány hónapra, szinte hihetetlennek tűnik, milyen nagy utat tettünk meg együtt.

Bevallom, kezdetben nagyon izgultam, hiszen az egyetemen kapott elméleti tudást nálatok kellett először a gyakorlatban megvalósítanom.

Ez nem mindig ment zökkenőmentesen, de bármikor számíthattam a mentorom, Zántó Edina és a tanár kollégák segítségére.

Több osztályt is lehetőségem volt tanítani, kilencedikben, tizedikben és tizenegyedikben találkozhattok velem magyar és történelem órákon. Az ismerkedés és a kezdeti nehézségek után, úgy érzem, mindegyik osztály igazán együttműködő és érdeklődő volt. Jó hangulatban teltek az órák, és sikerült megvalósítanunk a kitűzött célokat. Ezt az egyetem részéről érkező vendégek is megerősítették a vizsgatanításokat követően, amiért különösen büszke vagyok az osztályokra.

A gyakorlat során rengeteg tapasztalattal, élménnyel gazdagodtam, és úgy érzem, nemcsak szakmailag, hanem emberileg is sokat kaptam Tőletek.

Kovács Julcsi

3 hónap a Fáy András SZKI-ban

Mikor először megtudtam, hogy egy fiú többségű iskolában kell a gyakorlatom elvégezni, bevallom, egy kissé összeugrott a gyomrom. Azonban az első pillanatban, mikor beléptem a kapun, tudtam, hogy jó helyen vagyok, és minden rendben lesz.

Az osztályok minden tagja, melyekben tanítottam, segítőkész volt és támogató, ami megkönnyítette a munkát, és segített a fejlődésben. Minden osztályba jó érzéssel mentem be, habár mindig tudtam, hogy lesznek esetlegesen viták és „harcok” (házi feladat, dolgozatírás/-kiosztás, csend, figyelem stb.), azonban sikerül majd ezeket az akadályokat is átugrani. Örültem, és jó érzéssel töltött el, hogy az osztályközösségek befogadtak, így, azt gondolom, sikerült hatékonyan együtt dolgoznunk.

A tanári karnak és Parti Gáborné tanárnőnek itt is külön köszönöm a sok segítséget és támogatást, szerencsések a fáyisták, hogy ilyen szuper tanáraik vannak.

Összességében nagyon gyorsan elrepült a gyakorlatom ideje, talán mondhatom, hogy nehéz szívvel búcsúztam el az osztályoktól, hiszen remek volt velük együtt dolgozni. Ők is sok mindenre megtanítottak engem, és remélem nekem is sikerült néhány szabályt és új szót megtanítanom nekik :). Sok sikert kívánok mindenkinek a továbbiakban, az érettségizőknek egy kalappal, gondolok majd rájuk. Menni fog! :) A tanári karnak sok erőt a további munkához, és kívánom, hogy mindenki olyan remek élményekkel távozzon, mint ahogyan ezt én tettem.

Grünvalszky Anna

Egy 12.-esnek késés?

Amikor az ember már 12.-es, nem is próbál elkésni, már félórával előtte ott ül, és várja az órakezdet. Az, hogy elkéssen, az nem létezik. Ha egy 12.-es nincs ott az órán, a tanár már egyből beírja, mert tudja, ha nincs ott, akkor meg se jön, mert a késés szóba se jöhet. Ha mégis késne egyszer, akkor is szinte miniszteri igazolást hoz, és magyaráz, fejét lehorgasztva, szégyellve, ezerszer megköszönve a tanárnak, hogy beengedte az órára. Olyan, hogy nem jön be az órára, vagy csak gyakorlat, mert annyira beteg, fel se merülhet benne. Hisz ha az ember beteg, nem jön be gyakorlatra se, így ez elő sem fordulhat. Mikor az ember beteg, s otthon nyomja az ágyat, fel sem merülhet a fejében, hogy bekapcsolja a gépet és facebookozzon, hisz olyan rémesen lázas és köhög, hogy még a billentyűzetet se tudja lenyomni. Inkább otthon is lázasan a könyvet bújja. Mikor már a feje piros a láztól, olvassa Garibaldit szüntelen, meg sem fordul a fejében, hogy pihenni kéne, hisz tudja, hogy végzős, és jön az érettségi.

Viktor Patrik 12.b

Kiállítási szezon 2015.

Az idei kiállítási szezonunk rövidebb volt ugyan, mint a tavalyi, de annál tartalmasabb.

Az első szokás szerint a Munkaügyi Hivatal "Szakmázz" pályaválasztási kiállítása volt. A szervezők ezúttal is kitétek magukért, mert az első kiállítási napon rengeteg kisiskolás látogatta meg a Hungexpo B pavilonját, ahol a standok voltak.

A második kiállítás inkább szakmai kapcsolatépítés terén lényeges, semmint a tanulók felé nyitás szempontjából. Az Automotive Hungaryval egyidőben az Autótechnika kiállításon immár harmadik éve vagyunk kint folyamatosan. Idén sikerült egy teherautót rendszeresíteni a szállításhoz, így olyan eszközöket is kivihettünk, amelyeket korábban nem. A standunk nagyon sokszínű, és a látogatók számából ítélve, érdekes volt. Többféle ajánlatot kaptunk cégektől, akik végzősöket vagy tanulókat keresnek, és emellett szakmai információkat is bőven gyűjtöttünk.

A harmadik a Budapesti Iparkamara Járműipari Osztálya által szervezett pályaválasztási kiállítás volt – szokásosan a Láng Művelődési Házban. Az idei volt kiállítói szempontból a legsokszínűbb. A korábbi évekhez képest több iskola volt jelen, és a standok is sokkal színesebbek voltak.

Bízom benn, hogy a kiállításokon való részvétel megszervezése, a szállítás, a többnapos felügyelet tanári és persze tanuló részről meghozza a remélt hasznot, és tovább javítja iskolánk ismertségét mind a szakma, mind az általános iskolások körében.

Tóth László műszaki igazgatóhelyettes

Harcművészeti bemutató

Körülbelül egy hete érkezett iskolánkba egy harcművészeti csoport, akik bemutatót szerettek volna tartani a diákoknak, melynek keretein belül úgymond toborzót is tartottak, ha fogalmazhatok így, hiszen tisztelettel meginvitáltak bennünket (már azt, akinek tetszett) a soron következő edzésre!

Hatan érkeztek, négy férfi és két nő. Háromféle fegyverrel tartottak különféle bemutatókat, szemléltették a fegyvereket, elmesélték a fegyverek és ennek a harcművészetnek az

alapjait és a történetét. Szó volt az önvédelemről, a bemutatott fegyverek szakszerű használatáról. Mind a hatan tartottak bemutatót valamely fegyverrel. Legtöbbet az úgynevezett nagymester beszélt, aki egy elég vicces figura volt, ő vitt színt a bemutatóba. Volt csoportos feladat is. Látszott rajtuk, hogy sokat készültek, és összeszedett volt a bemutató. Az általános visszhang az volt, hogy unalmas volt stb., de azt gondolom, hogy ez nem helytálló, hiszen ha valakit érdekelnek ezek a dolgok, azoknak még akár izgalmasabb lehet egy ilyen, mint egy testnevelésóra. Az én álláspontom szerint nem volt unalmas, ha választhattam volna az óra és e között, a testnevelésórát választottam volna, mert szeretem, de ez személyes vélemény!

Összességében megért egy misét, nem gondolnám, hogy felesleges volt, hiszen szélesedett mindenkinek a látóköre.

Vég Tamás 10.b

Poligamy

Az iskola néhány diákja és tanára a Madách Színházban járt november 5-én, hogy megnézze a Poligamy című színdarabot.

A történet egy fiatal párról szól, akik éppen belecsöppentek a „nagybetűs életbe” azáltal, hogy gyermeket várnak. Először minden tökéletesnek tűnt, majd megmutatkoztak a kilenc hónap nehézségei és problémái. A férfi nem foglalkozott eleget a nővel, aki ezért különböző módszereket próbált alkalmazni a férfi „megnevelésére”, de nem nagy sikerrel. Tanfolyamokra is

jelentkezett, mint például főzőtanfolyam és orosz nyelv. Ezt a férfi úgy élte meg, mintha napról napra más-más nő került volna a kedvese szerepébe, mint például egy vidéki, nyelvjárást beszélő házi asszony, egy cigány és egy orosz nő. Végül minden rendbe jött, mikor újra kedvesét látta a párjában a férfi, majd megszületett gyermekük.

Nézőként, ahogy a férfi nem értette, mi történik vele, úgy mi sem értettük azt, most épp mi folyik a főszereplők életében. A történet végére nekünk is összeállt a kép, a csattanó világossá vált. Abszolút jól mutatták be, hogy a terhesség kilenc hónapja mennyi gondot tud okozni, de nagyon gyorsan el is repül.

A táncokat, dalokat és énekeket nagyon jól előadták, így a fiatal korosztálynak is érthető, élvezhető és mulatságos volt. Mindenkinek csak ajánlani tudjuk, ha egy jókedvű estét szeretne élvezni a színház hangulatával fűszerezve.

Fotó: http://www.madachszinhaz.hu/photogallery_id.php?AlbumId=328

Parragh Dóra – Hegyi Gábor 11.b

Az Ady/Petőfi című színházi előadásról

November 24-én, kedden este, a Thália Színház Arizóna Stúdiójában láttuk az Ady/Petőfi című színdarabot. A mű egyfelvonásos kamaradarab, amit egy kicsi stúdiószínpadon adtak elő hangosítás nélkül. Kevés díszletet használtak, mindössze két szék volt a színpadon. Katona László és Kovács Krisztián alakította Adyt és

Petőfit, életüket jelenítették meg, verseikből idéztek. Néha a közönséget is bevonták az előadásba, ami vicces helyzeteket eredményezett. Megmutatták a két költői életút és életmű hasonlóságait és különbségeit is. A darabot rendhagyó irodalomóra formájába öntötték, az előadás elsősorban azoknak tetszett, akik már tanulták,

ismerték a költőktől idézett verseket. A darab végeztével egy másik iskola tanára odajött hozzánk, és megszidott minket, hogy néha beszélgettünk az előadás alatt, de amikor megtudta, hogy egy osztályból öten is eljöttünk színházba, akkor megdicsért. Az, hogy az előadás alatt beszélgettünk, végül egy fogadást eredményezett: egyikünk – az egyik lehangosabb beszélgető – megfogadta, hogy egyetlen szó nélkül fog végigülni egy igazi, hagyományos színházi előadást.

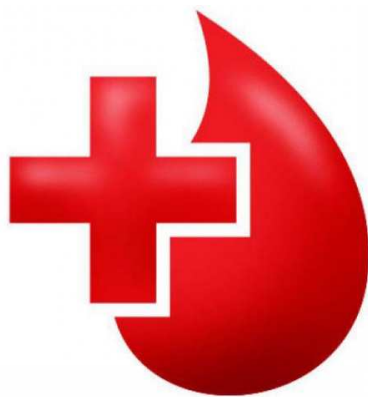
Erre a célra a Bánk Bán című darabot választottuk, de a próbatétel még egyelőre várat magára, mert a kiszemelt előadás legközelebb csak 2016-ban lesz látható.

Fotó: <http://www.thalia.hu/index.php/main/galeriatar/3262>

Horváth Márk és Rózsa Dániel 11.a

Véradók névsora

2015. november 24.

11.b Takács Péter,

11.e Adamkó Ferenc, Miklósi László, Váradi Attila,

12.a Berki Milán, Dormány Bendegúz, Fehér Krisztián, Rédei Gergő,

12.b Galamb Viktor,

12.c Gregor Dávid, Fábián János, Lieber Imre, Probszt Benjámín, Sárosdi Gábor, Szabó Kristóf, Szabó Róbert,

13.e Czibula Mátyás, Tóth Richárd, Török István,

13.g Fischer Ákos, Godó Benjamin, Pátrovics Alex, Poszpisek Tibor, Tóth Ákos,

14.a Dobrán Krisztofer, Illia Krisztofer, Kiss Gábor László, Kiss László,

14.b Czakó Mátyás, Schwarz Ádám,

15.b Bálint György, Schirger Tamás,

Felnőtt Ludvik Csaba – a tanár úr szervezte a véradást, köszönjük a munkáját!

Wass Albert: Karácsonyi mese

Nagyapánk ott ült szokott helyén a kandalló mellett, s olykor egy-egy bükkfahasábot vetett a sziporkázó tűzre. A szűzdohány füstje kék felhőbe burkolta pipázó alakját ott a nagyszoba végiben, s ezüstös szakállán olykor megcsillant a láng. Mi, gyermekek a mennyezetig érő, gyertyafényben izzó karácsonyfa körül álltunk elfogódottan, és izgalomtól elmeredt szemmel, és sóvár pillantásokat vetve a karácsonyfa alatt fölhalmozott ajándékokra, hűségesen elénekeltük a Mennyből az angyal összes verseit. Ének után apám fölolvasta a betlehemi csillag történetét a Bibliából, elmondtuk közösen a karácsonyi imádságot, s azzal nekiestünk a játékoknak, akár karámba szorított birkanyájnak az éhes farkascorda. Kis idő múltával nagyapánk megszólalt ott a kandalló mellett a maga érdes vénemberhangján:

– Aztán tudjátok-é – kérdezte –, hogy miképpen keletkezett tulajdonképpen a karácsony?

– Akkor született a Jézus Krisztus – felelte Margit húgom okosan új babaháza előtt térdepelve, s nagyapánk bólintott rá.

– Ez igaz – mondta –, merthogy ő volt az Úristen legnagyobb karácsonyi ajándéka az emberi világ számára. De maga a karácsony már régen megvolt akkor. Ha ideültök mellém a tűzhöz, elmondom, hogyan keletkezett.

Köréje gyűltünk a szőnyegre, mindegyikünk valami új játékot cipelve magával, s figyelmesen lestük a száját, mert nagyapánk nagyon szép és érdekes meséket tudott ám.

– Hát az úgy volt – kezdte el, miután nagyot szippantott a pipájából –, hogy réges-régen, amikor Noé apánk unokái megépítették volt a Bábel tornyát, s annak ledőlte után nem tudták megérteni egymást többé, mert az önzés összezavarta a nyelvüket, az irigység és az elfogultság egyre jobban és jobban kezdett elhatalmasodni ezen a földön. Aki nem volt olyan ügyes, mint a szomszédja, azt ölte az irigység, hogy a másiknak szebb háza van. Aki rest volt megművelni a földjét, az irigyelte azt, akinek szebb búzája termett, s mikor az irigykedés már igen-igen elhatalmasodott az embereken, akkor megszületett belőle a gonoszság. A rest lopni kezdett, a tolvaj gyilkolni, s a kéregető rágyújtotta jótevőjére a házát. Addig-addig, hogy egy napon aztán az Úristen odafönt az égben megsokallotta az emberek gonoszságát, s rájuk szabadította a sötétséget és a hideget. A nap eltűnt az égről, a vizek befagytak, s a rablógyilkos számára nem termett többé semmi az elrablott földön. Nagy fázás, éhezés és pusztulás következett ebből az egész emberi világra. Mikor pedig már közeledett erősen az idő, amikor minden emberi életnek el kellett volna pusztulnia a földön, az Úristen odaintette maga mellé kedvenc angyalát, a Világosságot, és ezt mondta neki: „Eridj le, hű szolgám, s nézz körül a földön, melyet mohósága miatt pusztulásra ítélt. Vizsgálj meg minden embert, asszonyt és gyermeket, s akiben még megtalálsz egy csöpp kis nyomát a jóságnak, annak gyűjtsál gyertyát a szívében, én pedig majd az utolsó előtti napon alánézek a földre, s ha csak egy kicsike világosságot is látok rajta, megkönyörülök az emberi világon, s

megváltoztatom az ítéletet, amit kiróttam rája.” Ezt mondta az Úristen, s a Világosság angyala alászállott a földre, hogy teljesítse a parancsot. A föld sötét volt és hideg. Mint a csillagtalan, zimankós téli éjszaka, olyan. Az emberek tapogatódzva jártak az utcákon, s akinek még volt egy darabka szárazra fagyott kenyere, az elbújt vele a pincék mélyére, hogy ne kelljen megossza mással. Egy birkabőr bundaért meggyilkolta apját a fia, s akinek még tűz égett a kemencéjében, az fegyverrel őrizte szobája melegét a megfagyóktól. Az angyal nagyon-nagyon elszomorodott, hogy hasztalan járta az emberi világot, mert nem talált benne sehol egy fikarcnyi jóságot sem. Lassanként kiért a városból, s ahogy a dűlőúton haladt fölfele a hegyek irányába, egyszerre csak összetalálkozott a sötétben egy emberrel, aki egy döntött fát vonszolt magával kínlódva. Kíéhezett, sovány ember volt, s csak szakadt rongyok borítottak a testét, de mégis húzta-vonszolta magával a terhet, bár majdnem összeroskadt a gyöngeségtől.

– Minek kínlódsz ezzel a fával? – kérdezte meg az angyal. – Hiszen ha tüzet gyűjtanál belőle magadnak itt, ahol állsz, megmelegedhetnél mellette.

– Jaj, lelkem, nem tehetem én azt – felelte az ember. – Asszonyom s kicsi fiacskám van otthon, kik fagnak meg, s olyan gyöngék már, hogy idáig nem jöhetnének el. Haza kell vigyem nekik ezt a fát, ha bele is pusztulok.

Az angyal megsajnálta az embert, és segített neki a fával, s mivel az angyaloknak csodálatos nagy erejük van, egyszerre csak odaértek vele a sárból rakott kunyhóhoz, ahol a szegény ember élt.

Az ember tüzet rakott a kemencében, s egyszeriben meleg lett tőle a kicsi ház, s míg egy sápadtra éhezett asszony s egy didergő kisfiú odahúzódtak a tűz mellé melegedni, az angyal meggyújtott egy gyertyát az ember szívében, mert jóságot talált abban.

– Édesanyám, éhes vagyok – nyöszörögte a gyermek, s az asszony benyúlt a rongyai közé, elővett egy darab száraz kenyeret, letörte az egyik sarkát, s odanyújtotta a gyermeknek. – Mért nem eszed meg magad a többit? – kérdezte az angyal. – Hiszen magad is olyan éhes vagy, hogy maholnap meghalsz.

– Az nem baj, ha én meghalok – felelte az asszony –, csak legyen, mit egyék a kicsi fiam.

S az angyal ott nyomban meggyújtotta a második gyertyát is, és odahelyezte az asszony szívébe.

A gyermek leharapott egy kis darabot a kenyér sarkából, aztán megszólalt:

– Édesanyám, elhozhatom két kis játszótársamat a szomszédból? Ők is éhesek, s nincs tűz a házukban. Megosztanám velük ezt a kis kenyeret meg a helyet a tűznél!

Az angyal pedig meggyújtotta a harmadik gyertyát is, és odaadta a kisfiúnak, aki boldogan szaladt ki a gyertyával a sötét éjszakába, hogy fénye mellett odavezesse kis társait a tűzhöz és a kenyérhez.

S pontosan ekkor érkezett el az utolsó előtti nap, és az Úristen alánézett a földre, s a nagy-nagy sötétségben meglátott három kis pislákoló gyertyalángot. És úgy megörvendett annak, hogy az angyal mégis talált jóságot a földön, ha nem is többet,

csak hármat, hogy azon nyomban megszüntette a sötétséget, visszaparancsolta a napot az égre, s megkegyelmezett az emberi világnak.

S azóta minden esztendőnek a vége felé az Úristen emlékeztetni akarja az embereket arra, hogy a gonoszság útja hova vezet, s ezért ősszel a napok rövidülni kezdenek, a sötétség minden este korábban szakad alá, és minden reggel későbbben távozik, hideg támad, és befagynak a vizek, s a sötétség uralma lassan elkezd megfojtani a világot. Mi, emberek, pedig megijedünk, s eszünkbe jut mindaz a sok rossz, amit elkövettünk az esztendő alatt, és amikor eljön a legrövidebb nap, és a Világosság angyala alászáll közénk jóságot keresni, egyszerre mind meggyújtjuk a karácsonyfák gyertyáit, hogy az Úristen, ha alátekint, fényt lásson a földön, s megbocsássa a bennünk lévő jó miatt a bennünk lévő rosszat.

– Ez a karácsony igazi meséje – fejezte be nagyapánk ott a kandalló mellett azon a régi-régi karácsony estén –, én pedig azért mondtam el nektek, gyerekek, hogy, megjegyeztétek jól, és emlékezzetek reá. Mert ez a mi emberi világunk, újra építeni kezdi a Babel tornyát, melyben egyik ember nem értheti meg a másikat, jelszavakból, hamisságokból, elfogultságokból és előítéletekből, s jönni fog hamarosan az irigység is, a rosszindulat meg a gonoszság, melyek miatt az Úristen újra pusztulásra ítéli majd az embert. Tolvajlás és gyilkosság fog uralkodni a földön, s ha a nyomorúság és a nagy sötétség rátok szakad majd, akarom, hogy emlékezzetek: csak a szívetekben égő gyertya menthet meg egyedül a pusztulástól.

Egy csokor karácsonyi gondolat

Angyal zenéje, gyertyafény – kincses kezem hogy lett szegény?
Nem adhattam ma semmi mást, csak jó meleg simogatást.

/Áprily Lajos/

Karácsony készül, emberek! Szépek és tiszták legyetek! Súroljátok föl lelketek, csillogtassátok kedvetek, legyetek újra gyermekek, hogy emberek lehessetek!

/Wass Albert/

Szép Tündérország támad föl szívemben, ilyenkor decemberben. A szeretetnek csillagára nézek, megszáll egy titkos, gyönyörű igézet, ilyenkor decemberben.

/Juhász Gyula/

Angyal vidd meg a hírt az égből, mindig új élet lesz a vérből.

Találkoztak ők már néhányszor – a gyermek, a szamár, a pásztor – az alomban, a jászol mellett, ha az élet elevent ellett.

A csodát most ők is vigyázzák, leheletükkel állnak strázsát.

Mert csillag ég, hasad a hajnal, mondd meg nekik – mennyből az angyal.

/Márai Sándor/

Ne feledd, ha a karácsony hiányzik a szívedből, akkor a fa alatt sem találsz rá.

/Charlotte Carpenter/

Bárcsak eltehetnénk a karácsony szellemét befőttnek, és minden hónapban kinyithatnánk egy üvegnyit belőle.

/Harlan Miller/

A karácsony üzenete: soha nem vagyunk egyedül.

/Taylor Caldwell/

Soha ne aggódj a karácsonyfád mérete miatt, a gyermekeid szemében legalább 10 méteresnek tűnnek.

/Larry Wilde/

A karácsonyeste az, ami összetartja az időt.

/Alexander Smith/

Nem teheted boldoggá az embereket a te metódusod szerint, hagynod kell őket boldoggá, vagy boldogtalanokká lenni a maguk módján.

/Marcus Aurelius/

A Mikulásnak teljesen igaza van, hogy évente csak egyszer megy az emberek közé.

/Victor Borge/

Karácsonykor az embernek még otthon is honvágya van.

/Carol Nelson/

Semmi sem okoz nagyobb csalódást annál, mint amikor karácsonykor arra ébredünk, már nem vagyunk gyerekek.

/Erma Bombeck/

A karácsony nem csak egy ünnep. Egy érzés.

/Edna Ferber/

Karácsonyi ajándékötletem: az ellenségednek megbocsátás, az ellenfelednek türelem, a barátodnak szeretet, a partnerednek szívesség; mindenkinek jóindulat, minden gyermeknek egy jó példa, és végül magadnak tisztelet.

/Oren Arnold/

Az egyetlen jó dolog a karácsonyi vásárlásban, hogy felkészít minket a januári kiárusításra.

/Grace Kriley/

☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺ Humor ☺

Fő a nyugalom

Az ausztrál farmer egy vödörrel a kezében elindul a közeli gyümölcsösébe. Az útja egy tavacska mellett visz el. Arra lesz figyelmes, hogy a tóban három meztelen fiatal nő fürdik, a ruháik szétdobálva a parton.

A lányok észreveszik, és kikiabálnak neki:

– Ne leskelődjön, addig úgysem megyünk ki a vízből, amíg el nem megy innen!

A farmer egy kicsit felemeli a vödröt és visszakiált:

– Nem leskelődni akartam, a krokodilt jöttem megetetni!

Vidéki étterem

Egy vidéki lepukkant étterembe betér egy éhes vendég, és babgulyást rendel. Nemsokára hozza is a tulaj az illatozó, gőzölgő ételt. Emberünk jó étvággal hozzálát az evésnek, ám egyszer csak azt veszi észre, a háziak kutyája mereven bámulja, és minden kanál megmerítésekor halkan morog. Megunván ezt a vendég, hívhatja a tulaj: – Mondja, miért morog rám állandóan ez a kutya? – Gondolom megismerte a tányérját, amiből minden nap enni kap.

Bencze Imre: Szóval játszunk

Népünk fásult, borúlátó, híresztelik régóta,
Mi légyen a terápia? Délibábos szómóka.

Mókacsíra rejtőzködik minden szürke szavunkban,
Másítjuk a magánhangzót, máris újabb szavunk van.

Kis kertjében kerek kertész öntözi a tökindát,
Áll a mólón málén Milán, mélán nézi Melindát.

Falon csüngő csángó csengő csengő hangon csilingel,
Vandál Vendel vadul vádol, vidul s vedel Vilinkkel.

Bibirscókos kikiáltó kukucskáló babája,
Fifikás a fafaragó kakaskodó papája.

Keljfeljancsi, nebáncsvirág, tőrömolaj, fogdmegek,
Eszem-iszom, rúgdfel-hagydott, nagy mihaszna emberek.

Álljunk meg egy kurta szóra! – súgja versem koboldja,
Az mehet csak tovább innen, ki e talányt megoldja:

Balról jobbra: szerszám, kézi, jobbról balra: város, régi,
Odafelé: lányka neve, visszafelé: inka „teve”.

Nem ügyel az ara arra, süllő süllő kész-e már,
Várom mellett várom hatra – sms-t küld Boldizsár.

Szóláncfűrész, basszuskulcslyuk, békacombfix, gyöngysorfal,
Láncfalpnyaló, strandpapucsférj, haranglábszag, tegnaphal.

Szoboszlóról szerb szobrásznak szobra Gödre lekerül,
Felsőgödről szorb dögésznek gödre Szobra települ.

Ádámcsutka, évakosztüm, borzaskata, mózeskosár,
Leiterjakab, jancsibankó, péterfillér, lacibetyár.

Fia-bálna kiabálna, hat angolna – csatangolna,
Merészkedő, nyerészkedő, pereskedő kereskedő.

Merni mert, mert farkaséhes; ennél többet ennél, Jenő?
Sokat eszel, hasad hasad; Benő feje lágya benő.

Álljunk meg egy rövid szóra! – nógat versem koboldja,
Tovább innen csak az mehet, ki e rejtjelt feloldja:

Nézd e béget, juha béget, villám sújtja villám s villám,
Osztályfőnök megint megint, tejet s bosszút forral Csillám.

Bababarád cápapapa, hitvese a pumamama,
Gyermekek a próbababa, dajkálja egy pandadada.

Vajon ki e furcsa szerzet, ki a hóban ösvényutat tör?
Vasszerviz-óvoda felé síelő tudós úrvacsoraőr,
(Wasser-víz-eau-woda; she-elle-ő; two-dos; Uhr-watch-óra-heure.)

Kengyel - futó - macska - köröm - virág - ének - óra - üveg,
Gyere - kecske - béka - lencse - leves - kocka - cukor - süveg.

Álljunk meg egy röpke szóra! – kéri versem koboldja,
Csak az mehet innen tovább, ki a hiányt befoldja:

Tudja Róza, vallja Rézi, jobb a ....., mint a prézli,
Írjuk, mondjuk, amíg lehet, valóban-t a .....helyett.

Szerelmes kántor oktat szemérmes kontár aktot,
Mindenre elszánt Ármin nevet ez álszent Irmán.

Fehérmájú kékharisnya piros lámpás sárga házban,
Zöldfülűként Barna fekszik hamuszürkén sárgalázban.

Férjem kissé elidőzik, alighanem dominózik,
Panasz meg a kérés szerény, elakadt egy bürokratén.
Szépítkeznek retikülből török kislány Isztambulból.

Szójáték van ezerféle, nyelvi játék – rengeteg,
Derűs kedvvel, örömködve csiszoljátok nyelvetek.

Mindezt néked gereblyéztem, külön okát ne keresd,
Azt szeretném: szívárványos, szép nyelvünket megszeresd.

Modern kislány vagyok....

Modern kislány vagyok, nagy hibákkal teli,
a foglalkozásom: nem háztartásbeli.
Főzni én nem tudok, mosáshoz nem értek,
a házimunkához csöpp kedvet sem érzek.
Viszont egyet büszkén be merek vallani,
sok mindent nem tudok, de van ám valami:
amihez én olyan pompásan értek,
mint, kevés asszony ezen a vidéken.
Mert tudom azt bármiféle pózban,
közepes, gyors és lassú tempóban.
Tudom oldalt, fekve, bedőlve vagy háton,
mindig úgy csinálom, ahogy jónak látom.
Tudásom e téren több mint tökéletes,
s hogy hason is tudom, az csak természetes.
Jó korán elkezdtem gyakorolni ezt én,
mivel tanítóm volt egy fiatal legény.
Fiatal volt, mégis jól megtanított ő,
igaz, én sem voltam olyan tudatlan nő.
Bevallom, nekem is borsódzott a hátam,
mikor a fiúval először próbáltam.
Eleinte azt hittem, leszakad az ég is,
lihegtem, szuszogtam, de csináltam mégis.

Idővel rájöttem, mi ennek a titka,
s feltárult előttem mindennek a nyitja.
Később már oly rutint szerezhettem,
hogy tudásommal pénzt is kereshettem.
Csináltam én reggel, jó korán felkelve,
ilyenkor van ám az embernek rá kedve.
És nagyon boldogan, vidáman műveltem,
még estefelé is, míg el nem szédültem.
Lehullt rólam a ruha, mint fazékról a zománc,
a testem olyan volt, mint a fénylő topáz.
Akad, aki gumisapkát húz fejére,
viszont ez a gyönyört csökkenti felére.
Ez az én gyengém, ezt el kéne hallgatnom,
én a nedvességet érezni akarom.
De hát mit nevettek, nem kell ezt megszólni,
és nem is kell mindjárt a rosszra gondolni.
Nincsen abba semmi, amit elmeséltem,
ha hiszitek, ha nem: az úszásról beszéltem.

<http://ilajkyou.hu/like/6999/>

Gyermekdalok jogásznnyelven

1.

Figyelem! Sürgősen megkérünk minden házzal rendelkező puhatestűt, hogy ingatlanát záros határidőn belül hagyja el az annak külső felszínén keletkezett, és azóta is folyamatban lévő tüzeset miatt. A károsultakat folyékony és félig megszilárdult tejipari termékekkel kártalanítjuk, amelyek együttes mennyisége egyelőre kétnapi fejadagot tesz ki.

2.

Megkérünk mindenkit, aki lépéseit nem tudja az általunk megadott ritmushoz koordinálni, ne álljon sorba este az üzemi konyhán, mivel számukra rétest biztosítani nem áll módunkban. Emellett felhívánk viszont a figyelmet az említett táplálék pozitív tulajdonságaira, valamint arra, hogy honvédségünk számára kifejezetten ezt az ételtípust írják elő a hivatalos szervek.

3.

Mivel a körzetünkben észlelhető csókák csípése madárinfluenzával fenyegethet, valamint látásában korlátozott kiskorú varjak jelenléte is aggodalomra adhat okot, gyermekünk keresztanyja két lóerős járművéért küldetett. Meg kell azonban tagadnom ezt a kérését, mivel e közlekedési eszközt szintén potenciális veszélyforrások, pontosabban tollas baromfi(a)k foglalták el.

4.

Teljesen felújított, eredeti meghajtással rendelkező nosztalgiavonat indul a második vágányról Kanizsa állomásra. Megerősítjük, hogy a vonat a kanizsai pályaudvarra megy. A szerelvény elején az irányítási funkciókért a gépész-menedzser felel, ő az, aki a szerelvényt hajtó mozdony irányvektorát és sebességét meghatározza. Más források szerint vonatkísérőként az utolsó kocsiban tartózkodik az a töltött tézstaféleség, amelynek feje táplálkozásunk egyik legfontosabb gumós gyökérvényévé alakult.

Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek Hírek

Victor Dugonics november 11-én már izgatottan kelt fel. Egy pár napja ugyanis felhívta őt a Toyota Deutschland GmbH. és közölte vele, hogy ő lett Európában az egymilliomodik vásárló, aki hibridet választott a Toyotától. Amikor megérkeztek a düsseldorfi Yvel Autohaus szalonjába, hogy átvegye az Auris Hybridet, a család izgatottsága majd' megduplázódott, mert a cég felajánlott a feleségének egy második Auris Hybridet.

A magyar nyelv napi megemlékezésünket iskolai rádiós műsor keretében tartottuk meg, amelyet Hegedűs Judit tanárnő szerkesztett, és amelyben Pöhl Dávid, Barcsa László és Prudovits Kristóf 11.c osztályos diákok szerepeltek. A vicces és időnként elgondolkodtató verseket, szövegeket, rádiós felvételeket halhattunk.

A 27-28. oldal megfejtései: **1.** Csiga-biga gyere ki, ég a házad ideki, **2.** Aki nem lép egyszerre, nem kap rétest estére, **3.** Csip csip csóka, vak varjúcska, **4.** Megy a gőzös, megy a gőzös Kanizsára, ...

Az újság eredeti címe: **Fáy Irka** –

Az iskola weboldala: <http://www.fayamszki.hu/>

1095 Budapest, Mester utca 60 – 62. ☎ + 36 – 1 – 215 – 3177

Fax: + 36 – 1 – 476 – 0901, OM azonosító: 203031

Felelős kiadó: **Dr. Zántó Edina** igazgató

Felelős szerkesztők: **Dr. Hegedűs Andrea** – **Zsilka István**

Diákszerkesztő: Viktor Patrik 12.b

Diákszerkesztő helyettes: Galamb Viktor 12.b

A 133. szám (2015. november – december) elkészítésében közreműködtek:

Dóczy Imre Kristóf 11.a, Grünvalszky Anna, Hegyi Gábor 11.b,

Horváth Márk 11.a, Kovács Julcsi, Lőczy Gergő 11.a, Ludvik Csaba,

Pál Krisztián 10.e, Parragh Dóra 11.b, Rózsa Dániel 11.a, Sinkovics Bence 15.b,

Szabó Péter 10.a, Tóth Gábor 11.a, Tóth László, Vég Tamás 10.b